

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 85/2016
19.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер Поповић, Браниславе Апостоловић, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници по тужби тужилаца: К.В. из Е., 2. Г.Л. из С., 3. Т.Г. из З. и 4. М.Д. из Е., које заступа пуномоћник К.Р., адвокат из З., против тужених: 1. Стечајна маса Б.С. АД у стечају, З., кога заступа пуномоћник З.Ћ., адвокат из З. и 2. ДОО И., у стечају, З., кога заступа пуномоћник С.Р., адвокат из З., ради утврђења потраживања, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5983/15 од 25.12.2015. године, у седници већа одржаној 19. априла 2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

1. НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужилаца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 5983/15 од 25.12.2015. године.

2. ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 5983/15 од 25.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Зрењанину П бр.31/14 од 29.05.2015. године, у ставу првом изреке, утврђено је као основано потраживање тужиоца К.В. према туженом 2. реда у износу од 235.385,77 динара, преко утврђеног до траженог износа од 310.502,65 динара, тужбени захтев је одбијен. У ставу другом изреке, утврђено је као основано потраживање тужиоца Г.Л. према туженом 2. реда у износу од 363.318,83 динара. У ставу трећем изреке, утврђено је као основано потраживање тужиоца Т.Г. према туженом 2 реда у износу од 148.277,75 динара, преко утврђеног до траженог износа од 192.579,80 динара, тужбени захтев је одбијен. У ставу четвртом изреке, утврђено је као основано потраживање тужиоца М.Д. према туженом 2 реда у износу од 133.025,08 динара, а преко утврђеног до траженог износа од 175.476,33 динара тужбени захтев је одбијен. У ставу петом изреке, обавезан је тужени 2 реда да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 83.341,42 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж бр.5983/15 од 25.12.2015. године, у ставу I изреке, одбијена је жалба тужилаца и жалба друготуженог као неоснована и потврђена наведена пресуда Привредног суда у Зрењанину. У ставу II изреке одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног

поступка. У ставу III изреке, одбијен је захтев друготуженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене пресуде тужиоци су благовремено изјавили ревизију, побијајући је због погрешне примене материјалног права. Ревизија је изјављена на основу члана 404. ЗПП.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11) и члана 14. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 55/14), Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови да се о ревизији тужилаца одлучује као о посебној ревизији.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП, измењеном одредбом члана 14. Закона о изменама и допунама ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи разлоге тужилаца за одлучивање о ревизији тужилаца као посебној ревизији, Врховни касациони суд је нашао да за овакво одлучивање нису испуњени услови из цитиране законске одредбе. Ово са разлога, што тужиоци у ревизији нису навели постојање различитих судских одлука по истом правном питању од значаја за праксу, уколико постоје, нити су навели у чему се огледа разлика у ставовима, те нема потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Стога је одлучено као у ставу 1. изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11), измењеног чланом 15. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 55/14), као и члана 23. Закона о изменама и допунама ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

Одредбом члана 13. Закона о изменама и допунама ЗПП, измењена је одредба члана 403. ст.2. и 3. ЗПП, тако што је у ставу 3. прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбе у овој парници су поднете суду 07.12.2009. године, ради утврђења ништавости уговора и исплате (375.240,01 динара; 390.714,32 динара; 232.731,23 динара и 212.061,81 динара). Поднеском од 11.05.2015. године, тужба је преиначена повећањем износа за исплату, а поднеском од 11.05.2015. године, тужбени захтев је смањен и коначно опредељен на износе о којима је одлучено првостепеном пресудом. На дан преиначења тужбе, према средњем курсу

Народне банке Србије, 1 евро износио је 99,91 динара). Побижани део правноснажне пресуде у односу на првотужиоца износи 75.116,88 динара, у односу на трећетужиоца 44.302,05 динара и у односу на четвртотужиоца 42.451,25 динара, а захтев друготужиоца је у целости усвојен.

С обзиром да је побижани део правноснажне пресуде у односу на 1. тужиоца, 3. тужиоца и 4. тужиоца испод граничног износа прописаног цитираном законском одредбом за дозвољеност ревизије у имовинско правним споровима, то ревизија у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, није дозвољена. Тужиоци нису јединствени супарничари, те је вредност предмета спора цењена за сваког од тужилаца појединачно.

Будући да је захтев тужиоца Л.Г. у целости усвојен, то исти нема правни интерес за подношење ревизије, те је његова ревизија у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 4. ЗПП, недозвољена.

У конкретном случају цензус за дозвољеност ревизије није цењен према одредби члана 22. Закона о изменама и допунама ЗПП, којом је измењена одредба члана 485. ЗПП, а којим је прописан цензус за дозвољеност ревизије у привредним споровима, будући да је у конкретном случају Привредни суд у Зрењанину, поступао по атракцији надлежности, будући да је над туженима отворен поступак стечаја, већ према одредби члана 13. Закона о изменама и допунама ЗПП.

Стога је на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у ставу 2. изреке.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**